

[Justitsministeren]

bejdsmarkedets parter den 29. november 1973 ophævede de hidtil gældende regler om arbejdstilladelser, således at arbejdstilladelse fremtidig kun kunne gives i særlige tilfælde.

Jeg finder det vigtigt her at understrege, at et flertal i folketinget lige siden indførelsen af indvandringsstoppet har været enig om at opretholde dette. Indvandringsstoppet har som bekendt ikke været absolut, idet menneskelige hensyn med afgørende vægt har talt for at tillade familiesammenføring og lignende.

Flertallet af de udlændinge, der i den forløbne tid har ønsket at bosætte sig i Danmark, har antagelig næsten alle haft stærke motiver dertil, nemlig ønsket om at kunne tjene tilstrækkeligt for derigennem at skabe sig et bedre eksistensgrundlag, ønsket om at få en uddannelse eller ønsket om at blive forenet med deres herboende familie. Disse motiver er formentlig årsagen til, at presset mod indvandringsstoppets undtagelser har været stort. Ved administrationen af disse regler har det været nødvendigt at udøve relativt indgående kontrolforanstaltninger for derved at undgå omgåelser af indvandringsstoppet.

Kontrollen har navnlig været rettet mod indgåelsen af ægteskaber, der var uden reelt indhold, og som var indgået for at opnå opholdstilladelse, og afgivelse af urigtige oplysninger om alder og slægtskabsforhold. I den forbindelse har det i praksis vist sig væsentligt med klare regler, der nøje regulerer undtagelserne i indvandringsstoppet, således at man i videst mulig udstrækning undgår at basere afgørelsen på et skøn i disse sager, hvor stærke menneskelige hensyn meget ofte kunne tale for en tilladelse, og hvor de pågældende udlændinge kan have forståelige motiver til at udnytte alle muligheder for at opnå en tilladelse.

Jeg finder, at tilsynet med udlændinge på udmærket vis har løst en utaknemlig opgave ved administrationen af dette vanskelige område, således at vi i dag kan konstatere, at intentionerne bag indvandringsstoppet i det store og hele er opfyldt. Det er imidlertid nødvendigt at gøre sig klart, at det i en række tilfælde af præventive grunde vil være en helt afgørende forudsætning for at kunne opretholde en effektiv indvandringskontrol, at der er mulighed for at reagere stærkt over

for de udlændinge, som overtræder de regler, der regulerer indvandringen.

Jeg må i den forbindelse nævne, at ca. ¼ af alle udvisninger sker på baggrund af de pågældende udlændinges overtrædelser af reglerne om udlændinges adgang til og ophold her i landet, f.eks. illegale indrejser, overtrædelser af tidligere meddelte udvisningstilhold, manglende pas og tilsvarende overtrædelser af reglerne om opholds- og arbejdstilladelse.

Oftentimes er der tale om, at de pågældende udlændinge, der forsøger at indrejse illegalt, standses ved paskontrollen og straks afvises. Men når det lykkes udlændinge at indrejse illegalt, er det på den anden side oftest af præventive grunde nødvendigt at bringe det ulovlige ophold til ophør ved en udvisning af den pågældende.

De stærke motiver hos mange udlændinge til at ville bosætte sig her i landet har som nævnt medført, at en del udlændinge på forskellig måde har forsøgt at omgå reglerne, f.eks. ved gennem svigagtige oplysninger om alder, familieforhold og lignende at formå tilsynet med udlændinge til at udstede opholds- og arbejdstilladelser. Uanset de mange gode og letforståelige motiver, de pågældende udlændinge har haft, har det imidlertid ikke været muligt at undgå udvisning i disse tilfælde af hensyn til kontrollen af indvandringsstoppet. Udvisning er i så fald normalt sket med tilhold for 3 år.

I den forløbne tid har der været en del offentlig debat om tilfælde, hvor udlændinge er blevet udvist efter et ulovligt ophold her i landet, navnlig i tilfælde, hvor de pågældende har indgået ægteskab under det ulovlige ophold. Det er i dag således, at længerevarende ulovligt ophold her i landet uden opholdstilladelse normalt medfører udvisning med et tilhold gældende for 3 år. Også denne praksis har som formål at forhindre misbrug af de undtagelser, som af menneskelige grunde er indført i det gældende indvandringsstop.

Af samme grund findes der da også i de øvrige nordiske landes udlændingeregler hjemmel til udvisning af udlændinge på grund af ulovligt ophold.

Lad mig nævne en anden stor gruppe af udvisninger: efter udlændingeloven kan en udlænding udvises, hvis den pågældende helt eller delvis ernærer sig på ulovlig eller uhæ-